

REPORTATGE

Text: *Sílvia Jiménez* · Fotos: *Cedides*

Els altres fora vila

Aquesta és la història de sis reusencs que un dia van fer les maletes per marxar de la ciutat. Encara no han tornat. Són els altres reusencs fora vila anònims que han assolit el seu èxit personal i laboral en diferents punts d'arreu del món.

A. Grau. Washington i les distàncies

Amèrica Grau (a l'esquerra) ha passat la seva infància i adolescència a Reus.

Els seus estudis d'Economia i una primera feina a la New York University li han ofert la possibilitat de treballar al Banc Mundial, a Washington, des del 2001. "La principal diferència que he trobat entre Reus i Washington és la internacionalitat d'aquesta. He conegut persones d'arreu del món, amb idees i cultures diferents", explica. Enyora la mida de Reus: "Als EUA tot és enorme, especialment les distàncies", diu. Amèrica assegura que la seva rebuda als EUA va ser molt cordial. "És una terra d'immigrants, i

això es nota. Les oportunitats són molt més àmplies que a Catalunya", comenta..

Jordi Nolla. Un reusenc a Nova York

Jordi Nolla va tenir l'oportunitat, el passat 28 de juliol, de parlar amb el president del Barça Joan Laporta i amb en Txiki Begiristain.

Ho va fer a Nova York, a l'hotel Roger Smith, lloc de reunió habitual dels Amics de Catalunya NY, del qual és part de la junta directiva. Jordi Nolla ha intentat no perdre les seves arrels i participa activament amb els catalans rebent les delegacions que arriben a la ciutat dels gratacels. "És com si els decorats de les pel·lícules no es desmuntessin mai. La vida bull dins d'una dinàmica espectacular a Nova York", explica. Jordi Nolla va arribar a Nova York el 1997 i té previst tornar a Catalunya el proper estiu. "Era un somni venir aquí. Però sempre va ser un projecte per viure experiències noves, obtenir una educació universitària i professional, per després capitalitzar a Catalunya", explica. Treballa a Long Island i estudia a una escola de negocis. Va treballar al World Trade Center abans dels atemptats i a la indústria aèria durant aquests.

Antònia Ciurana Melbourne: l'aventura australiana

L'Antònia Ciurana ha passat la infància i l'adolescència a Reus.

L'any 59 va anar a París on va fer de sastressa fins l'any 67. Fins que un dia, llegint una revista, va veure un article que parlava d'Austràlia, un país que necessitava gent. El govern pagava el viatge amb la condició de viure-hi dos anys.

L'Antònia Ciurana ja no ha tornat mai més. Ara treballa amb el seu marit en un negoci familiar de restauració de mobles i

s'ha integrat a la vida d'un país que respecta la identitat dels nousvinguts. Antònia Ciurana ens explica una de les històries que contenen els catalans a Austràlia: Melbourne va tenir un alcalde català, Steve Morell. Un dia, en una carrera de cavalls va guanyar un català. Quan l'alcalde li va preguntar d'on era, el guanyador va dir: "De Reus!", aleshores l'alcalde li respongué en català: "Jo sóc de Vila-seca".

Anton Marco Luxemburg: l'oportunitat d'una Europa oberta

Anton Marco va néixer a Reus i va estudiar a La Salle. Visita Reus, on viu la seva mare, periòdicament.

"Quan passejo per Reus recordo els companys que ara tenen botigues", diu. L'any 1986 va marxar a Luxemburg per treballar com a funcionari de la Comissió Europea. En arribar una colla de catalans va impulsar el Centre Català de Luxemburg i, ara, Anton hi participa activament. Recentment van organitzar una exposició sobre Gaudí. "El clima i els horaris comercials és el que més em va xocar en arribar. Com

anècdota, recordo que a un company de feina el van multar perquè li xiulaven els frens de la bici", explica.

Carme Virgos El somni californià

Carme Virgos, nascuda a Reus, va marxar amb el currículum sota el braç a Califòrnia l'any 2002.

Va trobar feina a Silicon Valley a l'empresa ACLARA Biosciències Inc., dedicada a la detecció de l'expressió dels gens. "La veritat és que d'americans n'he conegut pocs. A la nostra empresa hi ha més asiàtics que no pas americans, i aquesta és la

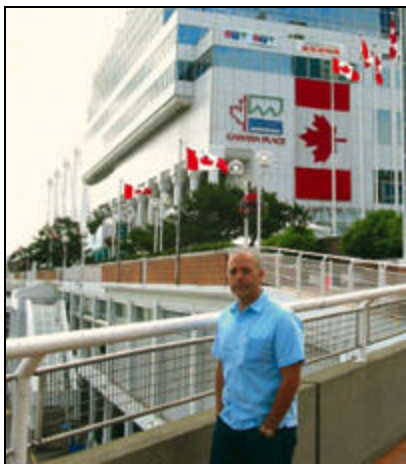

tònica general. Els americans que he conegut són tots xalats i divertits", explica. Silicon Valley destaca per la diversitat cultural:

“Quan som italians i catalans a la mateixa taula la discussió és si Colom era tortosí o genovés”. El que més enyora de Reus és poder quedar amb els amics sense haver d’agafar el cotxe. Ara gaudeix de la natura que li ofereix Califòrnia en el seu temps d’oci. Recorda, com anècdota, el seu primer Nadal a la feina: “Els vaig explicar la tradició de fer cagar el tió i del Caganer al pessebre i els meus companys encara riuen ara”..

Albert Baques Canadà, el país modèlic

“Aquí et respecten per ser qui vols ser, no pel que altres volen que siguis. Hi ha molta mobilitat, tinc amics amb els familiars molt escampats i no guarden la relació familiar que nosaltres guardem.

Però hi ha un sentiment de llibertat molt explícita que no sé com explicar”, escriu Albert Baques a Reus Directe, des de Vancouver, en tornar de les vacances. Va deixar la seva feina a l’àrea de Serveis Socials de l’Ajuntament de Reus per marxar al Canadà el 1990. Ara treballa pel govern de la Colúmbia Britànica. Viu amb la seva parella i té una filla. La seva feina li ha donat l’oportunitat de treballar amb els nens aborígens. Albert Baques diu que el Canadà és un país modèlic en molts sentits, però encara porta Catalunya al cor. “Recordo la meva primera nit de Nadal aquí. Vaig pensar que això no era el Nadal. Però després de tretze anys celebres la diversitat que t’ofereixen les diferents cultures d’aquí”, puntualitza.

► [Anar al sumari](#)

Número 50. Agost 2003